25/11/2022

Οι Βεροιείς εόρτασαν τον συντοπίτη τους Άγιο Νικόδημο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 24 Νοεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Οσίου Νικοδήμου Βεροίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

Ἑορτάζει καί πανηγυρίζει ἡ Ἐκ-κλησία μας σήμερα καί ἰδιαιτέρως ἡ πόλη μας καί ἡ ἐνορία σας τή μνή-μη ἑνός μεγάλου ἀσκητοῦ, ἑνός ὁσίου, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο θυ-σίασε τά πάντα, «ἵνα Χριστόν κερ-δή-σῃ», κατά τόν ἀπόστολο Παῦλο, ἀλλά καί «ἑαυτόν ἐδούλωσε, ἵνα τούς πλείονας κερδήσῃ».

Καί αὐτός δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν συμπολίτη μας, τόν ὅσιο Νικόδημο τόν Βεροιέα, ὁ ὁποῖος, ἄν καί γόνος πλουσίας καί ἀριστοκρατικῆς οἰκο-γενείας τοῦ Βυζαντίου, θυσίασε τά πάντα γιά νά ἀφιερωθεῖ στόν Χρι-στό. Ἀντάλλαξε τίς ἀνέσεις καί τά

πολυτελῆ ἐνδύματα τῆς κοινωνι-κῆς του θέσεως μέ τήν κακοπάθεια καί τό ταπεινό ράσο τοῦ ἀσκητοῦ καί τοῦ μοναχοῦ τῆς Μονῆς Φιλο-κά-λου τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἀγάπη ὅμως καί ὁ ζῆλος του γιά τόν Χριστό καί γιά τούς ἀδελφούς του, τῶν ὁποίων ἐπιθυμοῦσε δια-καῶς τή σωτηρία, τόν ὁδήγησε σέ ἀκόμη μεγαλύτερη κακοπάθεια καί ἄσκηση τοῦ ἑαυτοῦ του. Τόν ὁδή-γησε στό νά θεωρήσει περιττή ἀκό-μη καί τή λίγη ἀνάπαυση πού τοῦ προσέφερε τό ταπεινό κελί του καί ἡ ἡσυχία τῆς Μονῆς του, καί νά στραφεῖ ἐκεῖ ὅπου εἶχε πλεονάσει ἡ ἁμαρτία, ἐκεῖ ὅπου οἱ ἄνθρωποι εἶχαν παραδοθεῖ στήν ἀκολασία, γιά νά ἁλιεύσει ψυχές γιά τόν Χρι-στό.

Καί τό ἔκανε αὐτό χωρίς νά τό γνωρίζει κανείς καί χωρίς ὁ ἴδιος νά ἐνδιαφέρεται τί ἔλεγαν γι᾽ αὐτόν, ἀποδεχόμενος τούς ἐξευτε-λι-σμούς καί τίς προσβολές τῶν ἀνθρώπων, ἀκόμη καί τῶν συμμο-να-στῶν του, πού πίστευαν ὅτι εἶχε χάσει τό μυαλό του ἤ εἶχε ἐκπέσει καί ὁ ἴδιος στήν ἁμαρτία, ὡς ἄσκη-ση ταπεινώσεως. Καί τήν ἀπέκτη-σε, σέ τέτοιο μάλιστα βαθμό, ὥστε παρότι οἱ συμμοναστές του δέν θέλησαν οὔτε νά τόν ἐνταφιάσουν στό κοιμητήριο τῆς μονῆς, ἐπειδή θεωροῦσαν ὅτι ζοῦσε καί αὐτός στήν ἀσωτία καί στόν βόρβορο τῆς ἁμαρτίας, ὁ Χριστός ἀπεκάλυψε μετά ἀπό χρόνια μέ θαυμαστό τρό-πο τό ἱερό λείψανό του, τό ὁποῖο εὐωδίαζε ἀπό τή χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πού τόν εἶχε ἁγιάσει, καί τό ὁποῖο μάλιστα θαυματουρ-γοῦσε, ὅπως μᾶς βεβαιώνει ὁ βιο-γράφος του, ὁ πατριάρχης Κωνστα-ντινουπόλεως ἅγιος Φιλόθεος ὁ Κόκκινος, ὁ Θεσσαλονικεύς, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει καί κάποια ἀπό τά θαύματά του.

Ἡ θαυμαστή ζωή τοῦ ὁσίου Νικο-δήμου, τοῦ ὁποίου τή μνήμη ἑορ-τά-ζουμε σήμερα, καί ἡ τιμή πού τοῦ ἐπεφύλαξε ὁ Θεός, ἀποκαλύπτο-ντας μετά ἀπό χρόνια ὅτι αὐτός

τόν ὁποῖο οἱ συμμοναστές του περι-φρο-νοῦσαν καί παρεξηγοῦσαν ἦταν ἕνας ὅσιος, δίδει καί σέ μᾶς τήν εὐκαιρία νά προβλημα-τισθοῦ-με καί νά διδαχθοῦμε. Διότι πολλές φορές κάνουμε αὐτό πού ἔκαναν καί οἱ συμμοναστές τοῦ ὁσίου Νικο-δήμου. Κρίνουμε τούς ἀνθρώ-πους κατ᾽ ὄψιν. Τούς κρίνουμε ἀπό τήν ἐμφάνισή τους, ἀπό τόν τρόπο πού ὁμιλοῦν ἤ συμπεριφέρονται, χωρίς νά ξέρουμε τούς λόγους τους, χωρίς νά γνωρίζουμε ποιά εἶναι τά βαθύτερα αἴτια αὐτῆς τῆς συμπεριφορᾶς. Καί ὄχι μόνο τούς κρίνουμε, ἀλλά καί τούς κατακρί-νουμε καί τούς καταδικάζουμε.

Καί δέν περιοριζόμαστε μόνο στούς συνανθρώπους μας, ἀλλά κρίνουμε καί κατακρίνουμε καί καταδικάζουμε καί κληρικούς καί ἐπισκόπους καί πατριάρχες, νομί-ζο-ντας ὅτι ἐμεῖς γνωρίζουμε τά πάντα, γνωρίζουμε καί τά μύχια ἀκό-μη τῶν ψυχῶν τους, καί πιστεύουμε μάλιστα ὅτι ὄχι μόνο ἔχουμε τή δυνατότητα καί τό δι-καίωμα νά τούς κρίνουμε, ἀλλά καί τό δικαίωμα καί τή δυνατότητα νά τούς καταδικάζουμε.

Ξεχνοῦμε ὅμως ὅτι ὁ Χριστός εἶναι σαφής καί κατηγορηματικός, εἶναι ἰδιαίτερα αὐστηρός, περισ-σό-τερο ἴσως ἀπό ὁποιαδήποτε ἄλλη περίπτωση, πρός ὅσους κρίνουν καί κατακρίνουν τούς συνανθρώ-πους τους, διότι ἡ κρίση ὅλων μας βρίσκεται στά χέρια τοῦ Θεοῦ. Αὐτός εἶναι ὁ μοναδικός κριτής, ὁ ὁποῖος ἔχει τό δικαίωμα νά κρίνει, γιατί εἶναι καί ὁ μόνος, ὁ ὁποῖος δέν βλέπει μόνο τήν ἐπιφάνεια, δέν βλέπει μόνο τήν ἐξωτερική ὄψη, ἀλλά γνωρίζει καί «ἐτάζει νε-φρούς καί καρδίας», γνωρίζει καί ἐξετάζει καί τήν ψυχή μας καί τήν καρδιά μας καί τόν νοῦ μας, γνω-ρίζει καί ἐξετάζει καί τίς προθέσεις μας καί τίς διαθέσεις μας, γι᾽ αὐτό καί «ἡ κρίσις αὐτοῦ δικαία ἐστί».

Ἡ κρίση τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ μόνη δίκαιη καί εἶναι μάλιστα ἀποκλει-στικό του δικαίωμα, διότι ὅλοι ἀπό τόν Θεό ἐξαρτώμεθα. Ἐκεῖνος εἶ-ναι ὁ Κύριός μας καί Ἐκεῖνος θά μᾶς κρίνει τελικά κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως, χωρίς προσωποληψίες, ἀλλά μέ ἀγάπη καί δικαιο-σύ-νη. Εἶναι καί Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θά ἀποκαλύψει καί τά κρυπτά τῶν ἀνθρώπων, ὅπως τό κάνει κάποιες φορές ἀκόμη καί ἐδῶ στή γῆ, καί τότε θά βρεθοῦμε ἔκπληκτοι καί ἀναπολόγητοι, γιατί θά διαπιστώ-σουμε πόσο ἔξω πέσαμε στίς κρί-σεις μας, ἀλλά καί πόσο ἀδικήσαμε τούς ἀδελφούς μας πού κρίναμε καί κατακρίναμε, ἐνῶ ὁ Χριστός τούς δικαίωσε καί τούς τίμησε.

Ἄς διδαχθοῦμε, λοιπόν, σήμερα ἀπό τή ζωή τοῦ συμπολίτου ὁσίου Νικοδήμου, καί ἄς μήν κρίνουμε τούς ἀδελφούς μας καί τή ζωή τους. Ἀλλά ἄν θέλουμε νά κρί-νου-με κάποιον, αὐτός ἄς εἶναι ὁ ἐαυ-τός μας. Καί ἄς εἴμεθα αὐστηροί κριτές τοῦ ἑαυτοῦ μας καί γιά νά προοδεύουμε πνευματικά, ἀλλά καί γιά νά βροῦμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ